

Näcken han spelar på böljan blå

Folksong

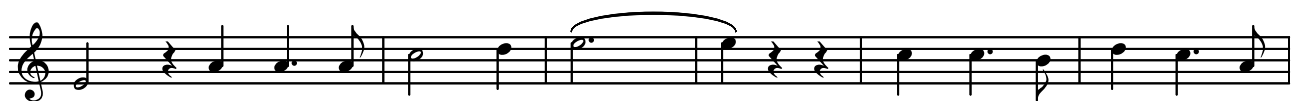
1 Näc - ken han spe-lar på böl - jan blå. Ljuvt är att hö - ra där-
2 O, yng.ling, som kla-gar på lum - mig håll, mig får du al-drig till
3 Stör - re än jprd - li - vets kval är hans, bru-den han sök-te ej

- på. Ha - vets små äl - vor i ring - dans gå, och böl-jor - na
brud. Vo - re du näc-ken med har - pan själv, klädd i din
fanns. Slock-nan - de stjär-nor, o, döl - jen er glans. I tär-nor, gå

dan - sa ock - så. Men näc - ken, när han e - mot him - len
sjö - grö - na skrud. Men nu har jag gi - vit en annan mitt
ic - ke till dans. Men näc - ken vid har - pan för berg och

ser, slår han sitt ö - ga ner, ty bland de stjär-nor som
ord, det skall för e - vigt bestå. Högt ö - ver him-len där-
dal sjun-gen om kär - leks kval. Göm-mer sig se - dan i

tin - dra där, Fre-ja e - mot ho-nom ler.
- up - pe blå! Högt ö - ver stjär-nor i nord!
dju - pets sal. Slu-tar så älv-kun-gens bal.